

Publicerad 2011-11-10 08:03 av Algotezza

Från mitt köksfönster

I aldrighetens nejder

I Aldrighetens skimrande dalar
där försvinnande intigheter jagar
sina flyende skuggor
och mörkret aldrig skyggar
inför dagens vilda dans
som om Någontingen inte fanns,
där vilar jag mitt trötta ännu
mot Mångudinnans silverspänne,
buret över hennes lockande sköte
inför nattens stundande möte

Då drar en mildhets bris över nejden
och de stridande lägger ned
den eviga fejden
och bjuder till fredag

Då har plågan nått sitt slut
bortom Aldrighetens kullar
och de mosslösa stenarna rullar
i ett omärkligt utförlut

Jag söker ingenting i dina ögon
utom den gnista jag längtar
Det är inte mörkt
men det mörknar
Ur mörkret hämtar
ljuset sin styrka

Tystnaden kysser mina öron,
en stilla lycka,

ty tiden har fört
mig till den djupa tröstens
milda famn

Jag har kommit i hamn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten